

Functionele beschrijving

battlefieldtour_bastogne

Disclaimer:

Copyright © DM Compusoft

Dit document bevat bedrijfsvertrouwelijke gegevens van DM Compusoft. De informatie wordt alleen verstrekt om uw organisatie in staat te stellen de producten en diensten van DM Compusoft in detail te evalueren.

Inhoudsopgave

****BASTOGNE - ****We schrijven 16 december 1944. De Duitse bezetter probeert de opmars van de geallieerden te stoppen door met tanks snel vanuit Duitsland richting Antwerpen te gaan. Tijd voor mijn reisgenoot en KFOR veteraan en mij, om een goede opvolging aan onze battlefield tour van vorig jaar te geven. Dit keer duiken we in de Slag om de Ardennen, The Battle of the Bulge.

We vertrekken bij mijn reisgenoot en reizen af naar onze eerste stop, de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Op deze 26,5 ha. grote erebegraafplaats liggen 8.301 Amerikanen in evenveel graven. Wanneer je de oprijlaan op komt, zie je een superstrak gemaaid gazon, met strak afgestoken randen. Het roept direct ontzag en respect op. We parkeren de auto in een vak en wandelen richting de ingang.

Die wordt gevormd door een marmeren, museum-achtige ruimte met onder andere het aanvalsplan van Operation Market Garden, gevolgd door een grote vijver met aan weerszijden lange muren met alle namen. In het verlengde van de vijver staat een hoge toren die huisvesting biedt aan een kapel en carillon. Achter de toren ligt de daadwerkelijke begraafplaats. Zoals verwacht strakke rijen witte kruizen. De toon voor onze gesprekken is direct gezet. Mijn reisgenoot, oud officier Transport en Logistiek en ik spreken bij de kaart over de logistieke problemen en omdat hij, net als ik, ook een verbindingdienst achtergrond heeft, hebben we het ook over de communicatie. We vervolgen onze weg naar Bastogne, nog zo'n 1 uur en 30 minuten rijden, en nemen onze "strategische" intrek in Hotel Station Leo, aan het generaal McAuliffe plein in het centrum van Bastogne.

De volgende dag reizen we af naar het direct buiten Bastogne gelegen Bastogne War Museum. Dit schitterende museum biedt een Nederlandse audio tour waarin je de verhalen volgt van een kleine jongen uit Bastogne, zijn schooljuf, een geallieerde militair en een Duitse militair. In het museum zijn veel interactieve presentaties en films. Beslist een bezoekje waard en vergeet vooral je Nederlandse Veteranenpas niet!

Na het drinken van een kopje koffie, steken we de straat over naar het Mardasson monument. Dit monument, een vijfpuntige ster, is ter nagedachtenis aan alle 76.890 Amerikaanse militairen die bij de Battle of the Bulge om het leven kwamen. Via een wenteltrap kan je op het monument komen waarna je een schitterend zicht hebt op de verdedigingsstellingen rondom de stad. Onder het monument is een crypte met een prachtig mozaïek.

Nadat we de inwendige mens verzorgd hadden, was het tijd voor een begeleide tour door de Bastogne Barracks, vlak buiten het centrum. Hier was in 1944 het hoofdkwartier van generaal [Anthony McAuliffe](#) gevestigd en hier deed hij zijn beroemde uitspraak "NUTS" op het verzoek tot overgave door de Duitsers.

De tour leidt ons lang vele tanks (die volgens de gids nog allemaal operationeel zijn) en natuurlijk langs de kelder waar het hoofdkwartier gevestigd was. Het museum geeft een goede impressie van hoe het hoofdkwartier eruit zag en de gids kon zeer onderhoudend

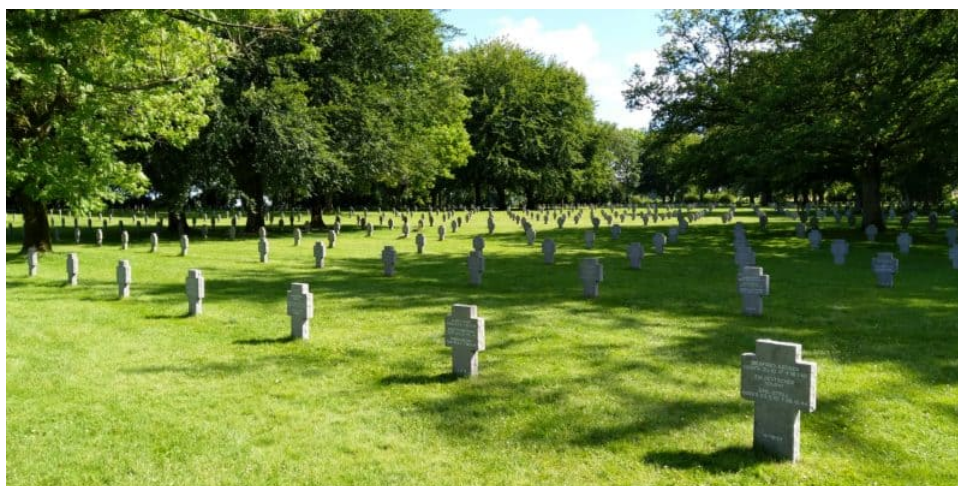
vertellen waardoor het hele verhaal tot leven komt.

Ruim twee uur later staan we weer buiten. We hebben nog 2 doelen voor vandaag. De Duitse begraafplaats en Jack's Wood. Dus we stappen weer in de auto en zetten koers richting de plaats Foy, ten noorden van Bastogne.

[Bois Jacques, of Jack's Wood](#), was een uiterste linie van waar de geallieerden Bastogne moesten verdedigen. Als je het niet weet, rijd je er zo langs. Slechts een kleine parkeerplaats met dito monumentje duiden op deze schuttersputten.

Deze "foxholes" werden gegraven en bemand door Easy Company, een onderdeel van de 101 Airborne Division. In de serie "Band of Brothers" werd exact deze locatie gebruikt voor de opnames die te maken hadden met de opmars van deze eenheid en het Adrennenoffensief.

Wanneer we vervolgens

terugrijden richting Recogne en het kruispunt oversteken, rijden we recht op de [Duitse begraafplaats](#) af. Hier liggen 6.807 gesneuvelde Duitse soldaten begraven. De meesten omgekomen in de winterperiode van 1944. Hier zien we jonge jongens, soms zelfs nog maar 17 jaar... We sluiten de dag af op het McAuliffe plein. Hier genieten we van een heerlijke maaltijd en praten we wat na op één van de terrasjes. De volgende dag hebben we een ritje gepland via Malmédy naar voormalig oefengebied Vogelsang. Het was ons ter ore gekomen dat één van de barakken uit onze militaire tijd is omgebouwd tot Gästehaus. En wat is er nu mooier dan daar een nachtje te slapen.

Onderweg naar Vogelsang

zetten we onder battlefield tour natuurlijk door. De route naar Malmédy leidt ons langs [Parkers Crossroad](#). Nu niets meer dan een rotonde, maar in 1944 een strategisch kruispunt voor zowel Duitsers als geallieerden. Enkele plaquettes en een Howitzer M2A1 herinneren aan de gevechten om dit kruispunt.

Wij vervolgen onze weg naar het kruispunt van Baugnez (vlak bij Malmédy). Hier vond op 17 december 1944 een ongelukkige samenloop van omstandigheden plaats. De militairen van het geallieerde 285ste Amerikaanse veld artillerie bataljon komen tegelijk met de voorhoede van de 1ste Panzer SS van de Kampfgruppe van Obersturmbannführer Peiper, aan op het kruispunt. Een gevecht volgt waarbij de Duitsers het winnen en 85 krijgsgevangen Amerikaanse soldaten uit het niets vermoorden. op een steenworp afstand ligt het Baugnez '44 [Historical Center](#), waarin deze strijd in woord, beeld en audiotour wordt tentoongesteld.

We zetten onze route voort richting

Vogelsang.

Aangekomen op deze Truppenübungsplatz gaan wij eerst naar onze accommodatie [Gästehaus K13](#), alvorens wij naar het “Hoofdgebouw” gaan.

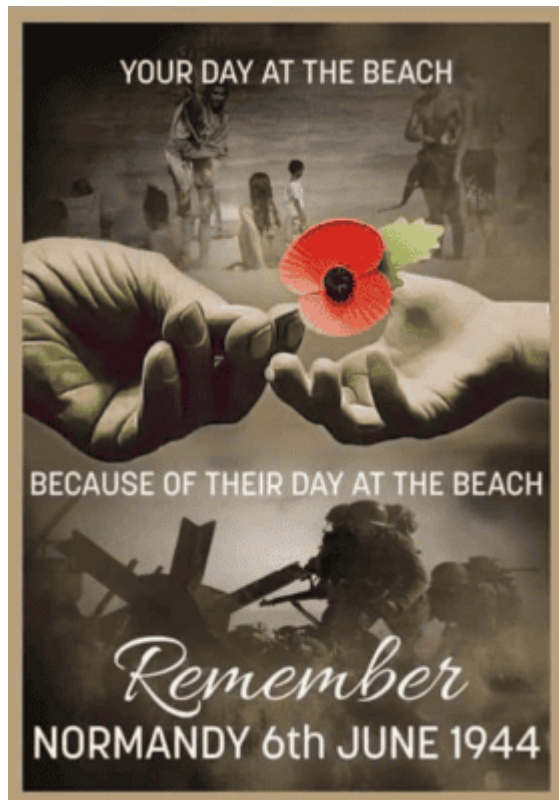
Het hoofdgebouw van Kamp

Vogelsang, dat initieel als opleidingscentrum voor kopstukken van de NSDAP gebouwd werd, herbergt nu 2 musea. Het ene deel “Bestimmung Herrenmensch” bevat de tentoonstelling over de Ordnungsburg Vogelsang, het opleidingscentrum, het ander deel “Wildnis(t)räume” gaat over het Nationaal Park Vogelsang. Om bij ons onderwerp te blijven, bezoeken wij de tentoonstelling “Bestimmung Herrenmensch”. Het voelt raar om hier na zoveel jaren weer rond te lopen. De trappen te beklimmen naar het hoofdgebouw en de eetzaal, de toren te zien vanwaar ik als dienstplichtige nog van heb Abgeseild en te zien hoe het grootste deel van de legeringsgebouwen gesloten is vanwege verval. Een heel ander gevoel dan de toeristen die voor het nationale park en de musea komen.

Onze laatste dag van deze battlefield tour brengen wij nog een bezoekje aan het oefendorp Wollseifen. Ook hier heb ik menig uur (meestal in de modder) doorgebracht. We parkeren de auto op zo'n 2,5 km lopen en volgen de bordjes. Van het oorspronkelijke dorp is alleen de kerk nog over. En de "nieuwbouw" van het oefendorp.

Onderweg terug naar huis praten we nog wat over hoe wij de oefeningen en het verblijf op Vogelsang hebben ervaren en hoe het moet zijn geweest in de winter van 1944 tijdens de [Slag om de Ardennen](#).

In de ruim 2 dagen die wij effectief besteed hebben aan deze battlefield tour hebben, net als vorig jaar in Ieper, diepe indruk achtergelaten over hoe deze veldslag moet zijn geweest. En weer realiseren wij ons hoe hard er gevochten is voor de vrijheid waarin we nu leven. Om nog even een klassieker toe te voegen: bekijk eens de film [Battle of the Bulge](#).